

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
 For god ordens skyld skal jeg sige, at ministre skal omtales som ministre og ikke med deres private navn. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er faktisk forkert, når det bliver nævnt her, at Folketinget ikke bliver blandet ind i det før, jeg havde nærmest forstået efter målstregen. I det, jeg nævnte som to væsentlige ændringer, der var sket i det her forslag, altså ændringsforslagene fremkommet fra i går til i dag, er den ene del af det jo, at der skal komme et orienterende aktstykke til Finansudvalget for bemyndigelsens udmøntning.

Det er jo lidt vigtigt, så man nemlig ved, hvad det præcis er for nogle kriterier, der så i givet fald er valgt, hvis vi overhovedet kommer i den situation, og så Folketinget får mulighed for at sige til, hvis et flertal er uenig i den måde at gøre det på.

Jeg forestiller mig da helt klart, at der vil blive en proces – hvis vi overhovedet kommer i denne her situation – hvor der er tid til at diskutere med regeringen, om de kriterier, der lægger til grund for et eventuelt indgreb, er rigtigt valgte.

Sådan er ændringen i det ændringsforslag, der nu er fremkommet, og det burde man også anerkende er en forbedring.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, hr. Kristian Thulesen Dahl gjorde sig skyldig i en fortalelse. Folketinget blev jo ikke blandet ind i administrationen af de reduktioner, der skal ske i amternes og kommunernes budgetter, heller ikke hvad angår den enkelte kommune.

Der sker faktisk det, at Folketingets flertal, med Finansudvalgets formands billigelse, afskærer sig fra indflydelse. Så når hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at vi får aktstykket forelagt, så er det jo ikke korrekt. Vi bliver orienteret. Jeg kan næppe forestille mig – trods alt – at vi er kommet så langt i det danske samfund, at pressen ikke vil høre om de nedskæringer, finansministeren gennemfører over for målrettede kommuner, så orienteringen er jo ingenting værd.

Men hvad er egentlig årsagen til, når der nu er så god tid, at Finansudvalgets formand accepterer, at Folketingets beslutningsproces bliver sat ud af kraft? Hvorfor forlanger Finansudvalgets formand ikke, at regeringen som vanlig

kommer med et aktstykke, som så kan blive behandlet på almindelig vis?

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men jeg prøver lige at forklare hr. Ole Sohn det igen. Jeg er ikke enig i, at Folketinget ikke har mulighed for at reagere.

Med den ændring, der er sket af ændringsforslaget, og den diskussion, vi har haft, er det præciseret eller gjort klart, at regeringen skal gå til Finansudvalget, forud for at man bruger denne her bemyndigelse, og fortælle, hvordan man ønsker at bruge den bemyndigelse.

Hvis der så er et flertal i Folketinget, der er uenige med regeringen i den måde, man vil håndtere det på, kan det flertal nå at formulere sig over for regeringen og sige: På den her facon mener vi ikke det skal gøres.

Så kan man jo ikke samtidig sige, at Folketinget er sat uden for indflydelse. Jeg gad nok se den regering, der ville vælge at sige: Jamen vi ønsker at bruge den bemyndigelse, vi har fået, på den og den måde, og vi kan se, at der er et flertal, der er uenige med os i det, men vi gør det bare alligevel. Altså, jeg gad nok se den regering, der gjorde det. Den ville typisk ikke have lang levetid; sådan ville det være.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det virker bekymrende, for jeg er ikke sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl overhovedet har fattet, hvad det egentlig er, der er Folketingets opgave.

Der er jo ikke tale om et flertal. Vi ved godt, at der er flertal for at skære ned over for kommunerne og amterne, for det har regeringen og Dansk Folkeparti besluttet. De penge skal fjernes; det er der flertal for. Det er slet ikke det, vi diskuterer, det er proceduren: om det er Folketinget, der træffer beslutningerne, eller om det er en minister, der gør det.

Hr. Kristian Thulesen Dahl er da nødt til at forklare, hvad grunden er til, at man ikke forelægger det i et aktstykke, sådan at den almindelige offentlige procedure kan komme i gang.

Det er klart, at Dansk Folkeparti vil stemme for de reduktioner, der skal ske, men hvorfor ikke gøre det i åbenhed? Hvad er egentlig grunden til, at man ikke ønsker et aktstykke, sådan som vi i øvrigt har besluttet i Folketingets Finansudvalg, at vi ønsker? Hvorfor dispenserer